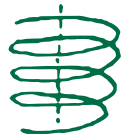

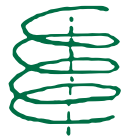
ATLAS

VAN DE

IMAGINAIRE VERKLARINGEN

HANDBOEK VOOR DE PATAFYSICUS

WILLEM
VANHUYSE

1

Inleiding

- 4 -

2

Ruimte

- 26 -

Tijd

- 96 -

De Aarde & het Heelal

- 126 -

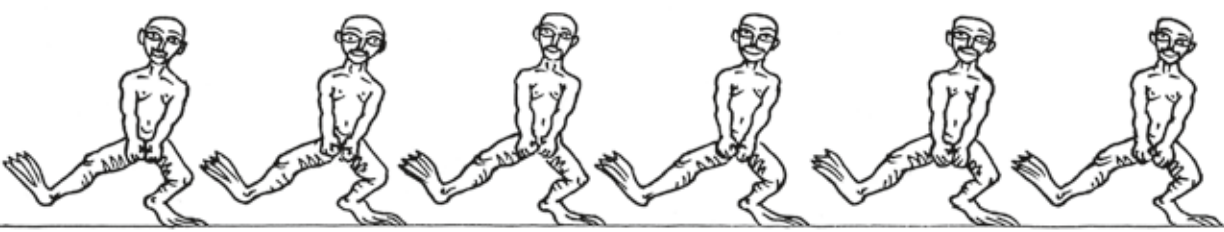
De mens

- 206 -

3

4

(Bijna)Nuttige
uitvindingen

- 220 -

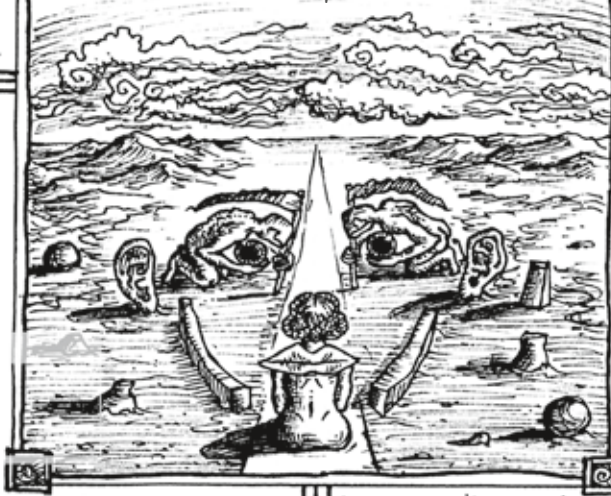
Over Gijfers
&
Letters

- 244 -

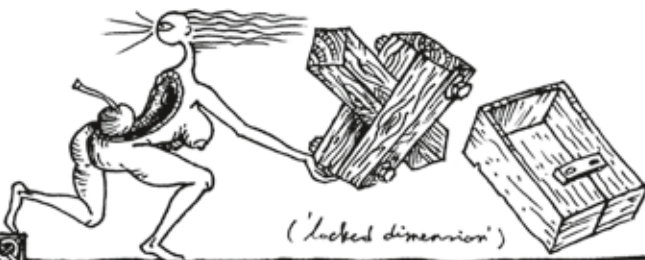
Monsters
&
Gedachten

- 276 -

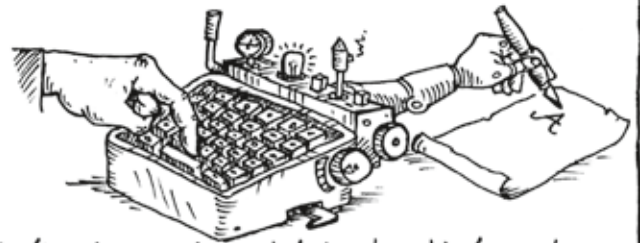
Vrije
energie

- 318 -

De Computer &
andere
Machinerie

- 360 -

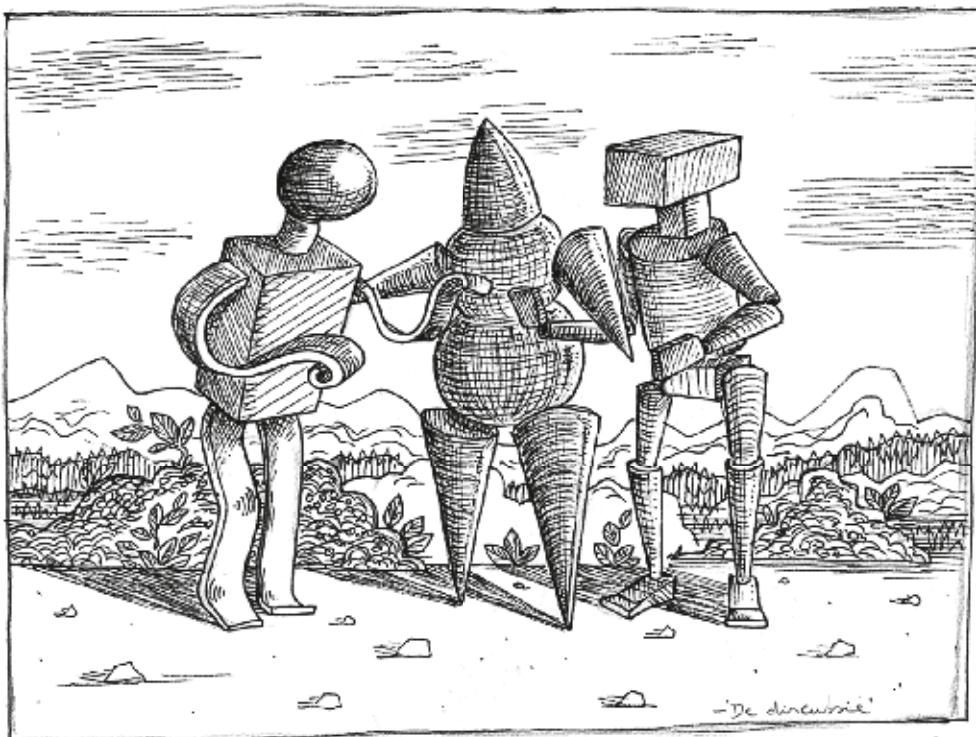

(Vrij naar: 'Paranoia',
S. Dali, 1944).

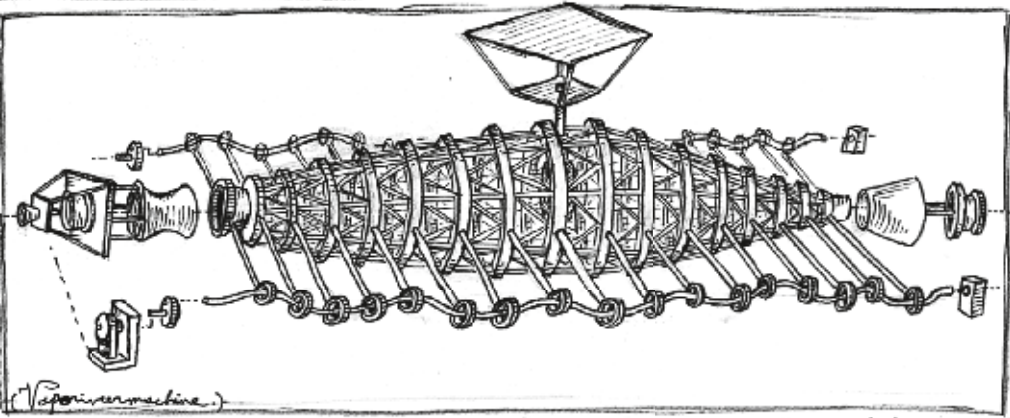
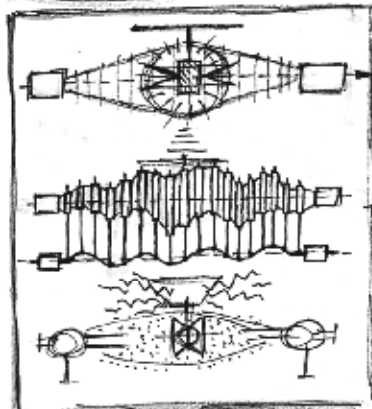
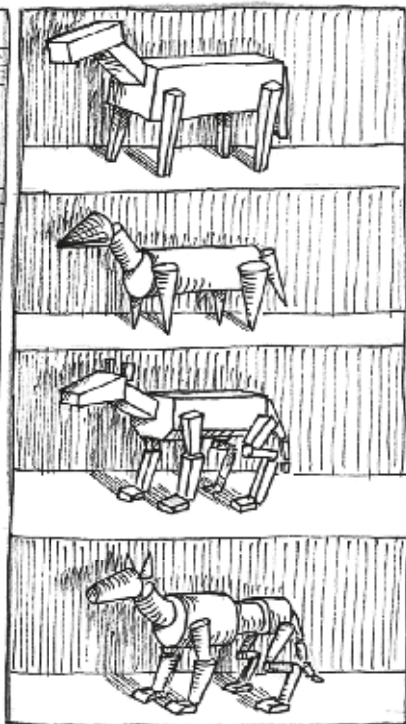
Machina die een getypte tekst automatisch overzet naar een geschreven tekst.

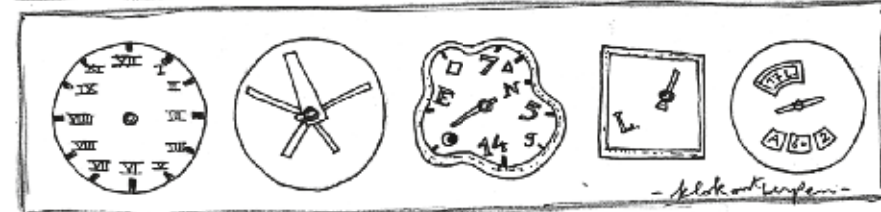
Inleiding

-De discussie-

(Papiermachine)

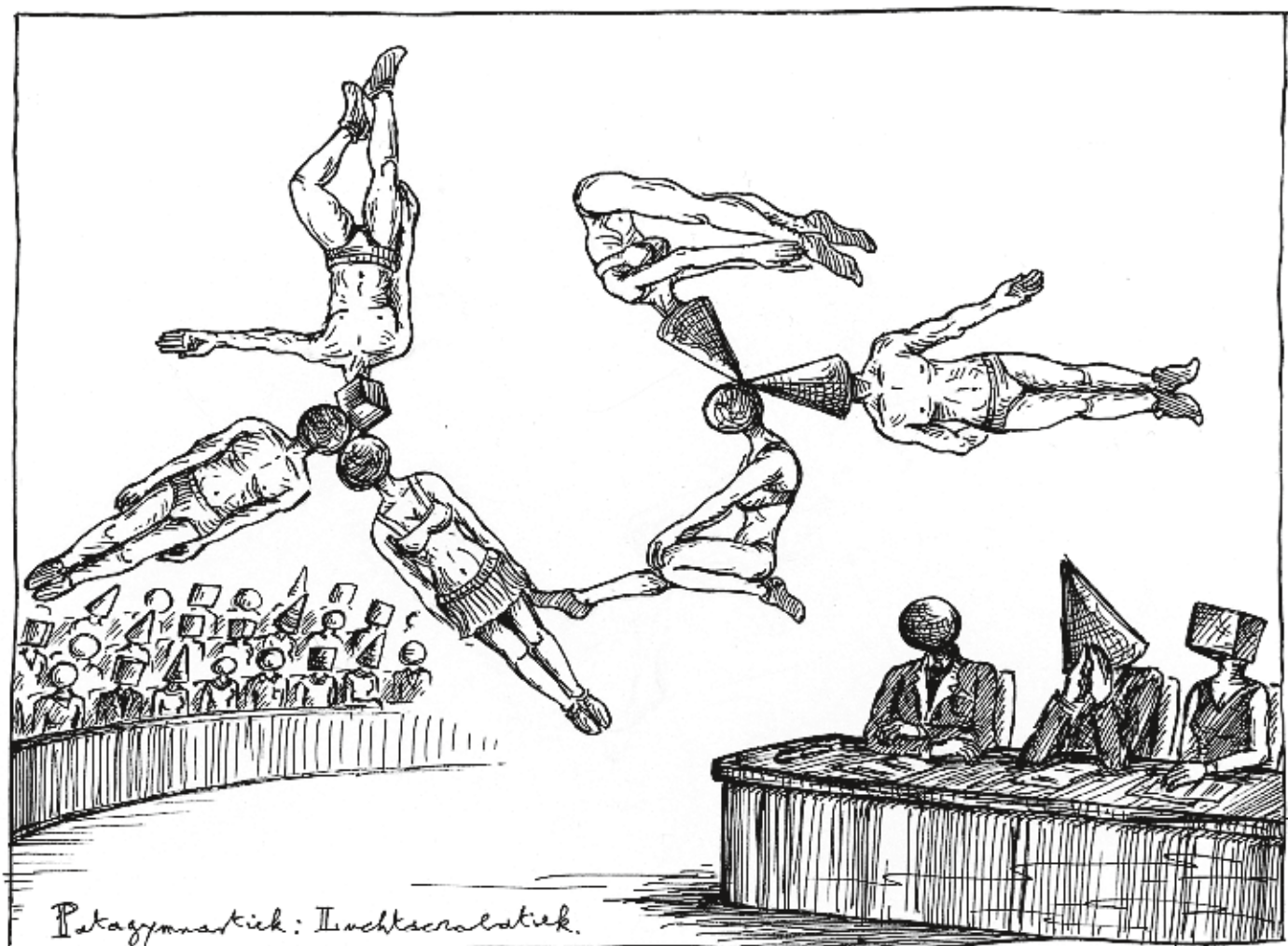

- klokken -

Makelijkerij van kinderen of
 Affenbak: L'Ekran's
 kind begint te fluiten op een
 willekeurige moment.
 Zal noodbrengen en opletten
 en of een willekeurige
 moment.
 Volk moestige uit te
 reaktieren.
 Zal na een
 tijdje zelf van aanbrengen.

SHAPES OF THE UNIVERSE

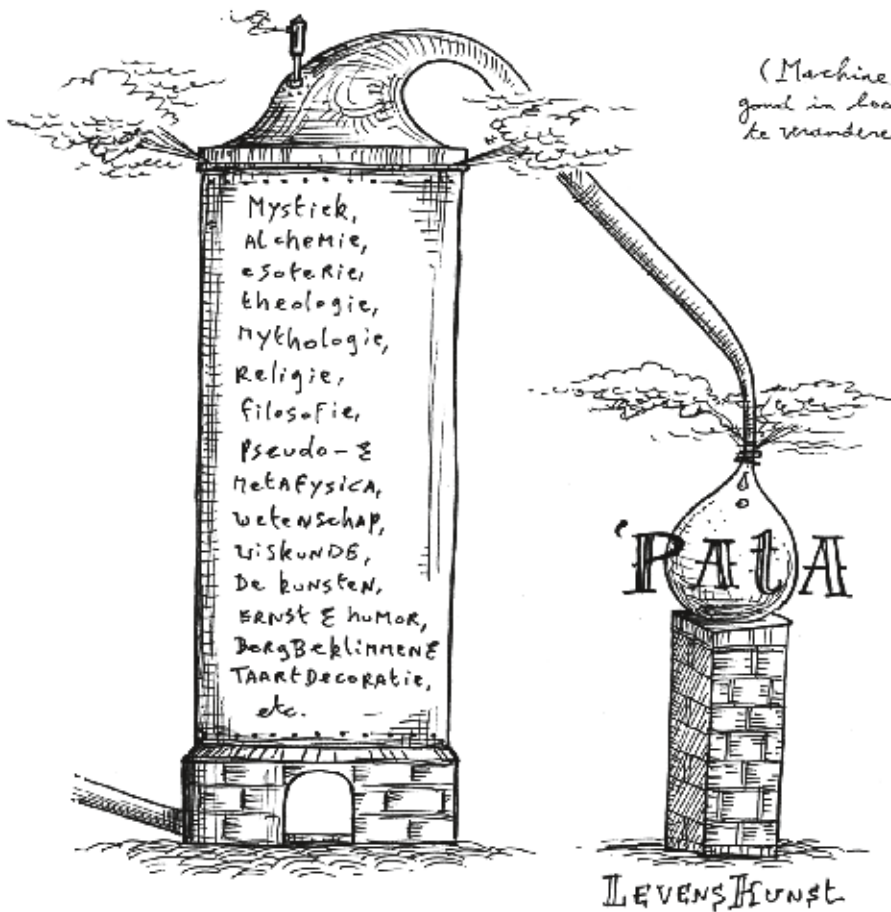
De 'Patafyrca Introductie.

Wat is dat, de 'Patafyrca? Voor een leek oogt zij complex, zij is niet gemakkelijk om uit te leggen en te bevatten. Iedereen is patafyrcaan, bewust of onbewust. Een allesomvattende definitie geven, zodat iedereen ze begrijpen kan, is lastig, want iedere omschrijving, kort of lang, is al meteen een correcte omschrijving. Elke definitie van de 'Patafyrca (met hoofdletter en apostrof) is per definitie patafyrisch. Zou men deze 'wetenschap' volledig willen uitschrijven dan zou men niet genoeg hebben aan al het papier op deze wereld, noch, enkele woorden zouden al volstaan. Darsaliettemin doen we een poging, want de aandacht voor deze 'wetenschap der imaginaire ophellingen' groeit, steeds meer meuren raken door haar geloeid. Zij leek enkel voorbehouden voor een kleine groep kunstenaars, exclusief, verborgen, en de grote mensenvolke heeft er geen weet van. Het doel is hier niet om haar volledig uit de doeken te doen, geen verzameling van wat al reeds gemaakt is door andere kunstenaars, of van wat men ook patafyrisch kan noemen, maar het doel is om haar te reboetren, om een idee mee te geven wat zij zou kunnen betekenen. Men kan daar een eigen persoonlijke interpretatie aan geven, zij staat open voor een eigen aanvulling.

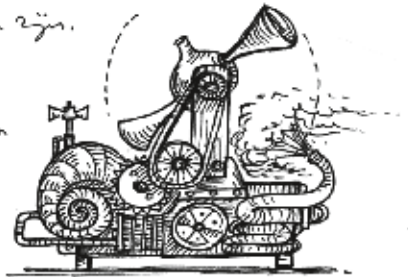

De 'Patafysica' is een speelse en vrolijke wetenschap (of moet men hier wetenschap tussen aanhalingstekens plaatsen?), een verkleed of kleder die geen grenzen kent voor de creatieve geest. Het is een verzameling van zaken die velen zullen afdoen als 'vriend',

'afert', 'verzinnels' en 'fantasie', of gewoonweg een 'grap', of moet men zeggen: 'lastig om te begrijpen'? Verzinnels hoeft men blijkbaar niet al te serieus op te vatten, en dat is nu wat de 'Patafysica' wel doet. De patafysicus is hierbij, wat men noemen kan, een kunstenaar-filosoof, een out-of-the-box denker, een homo universalis, ontwikkelaar van absurde, maar doordachte stellingen, en niet meteen een grappenmaker. Iemand die deze zaken wil onderzoeken en begrijpen, om gebruik te maken van een eigen logica. Omdat we allemaal deel uitmaken van het theater dat het leven is in iedereen patafysicus, het verschil kan men vinden tussen zij die dat weten, en zij die er zich niet bewust van zijn.

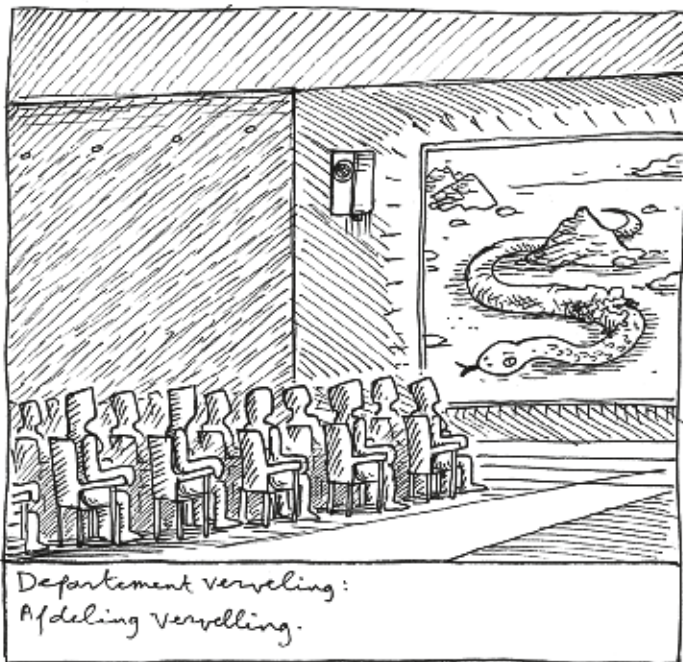
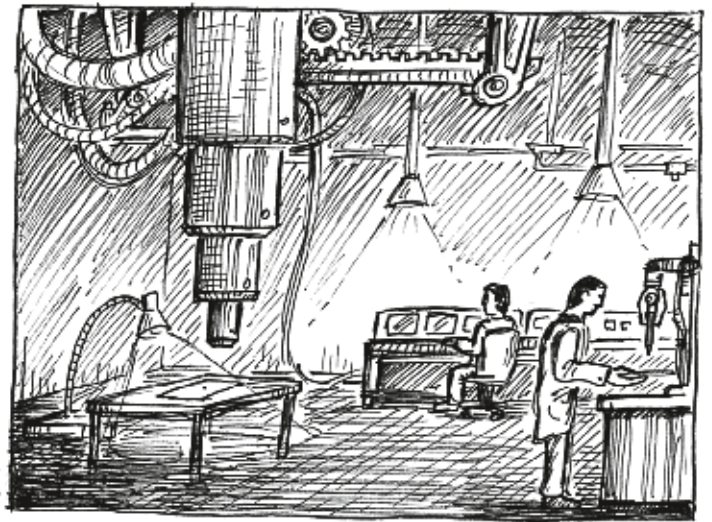
(Machine om goud in lood te veranderen).

'Pata' willen begrijpen is als vragen om de mens, de wereld en de kosmos te begrijpen (wat of hetzelfde meekent), woorden waar we niet al te lichtzinnig mee mogen ompringen; het is niet mogelijk deze te bevatten. Deze zaken zijn van een verbluffende complexiteit, met andere woorden: zij zijn zo eenvoudig dat niemand ze verstaan kan. Wij mensen leven tussen vier

muren, of enkel die muren die het verstand zelf geschapen heeft, daarom; begin bij uzelf. Wat wil het van u allemaal betekenen?

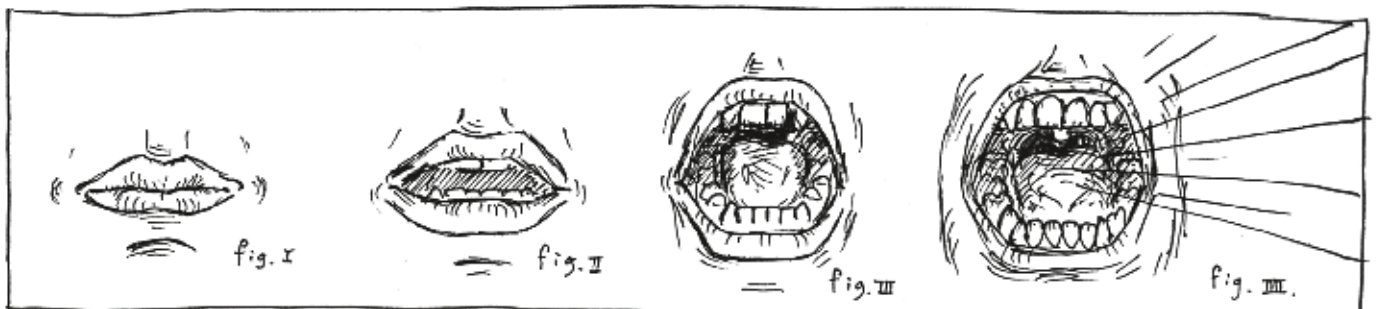
De puntologie; het studieveld dat zoekt naar de eigenschappen en toepassingen van het punt of middel. Onderzoekers die zich aan de puntologie willen wijden zijn steeds dunnere geworden. Een soortgelijk studieveld in de handkunde, die, onder andere, de groei van de hand en de handmode doorheen de geschiedenis in kaart wil brengen. Beiden lekken zij tot het studieveld 'logiënologieën, en 'handkunde'. De patafryca onderzoekt het verloop van zondag, hij of zij maakt een verschil tussen links- en rechtsdraaiende parkieten, en men leest het gezicht van een gedachte...

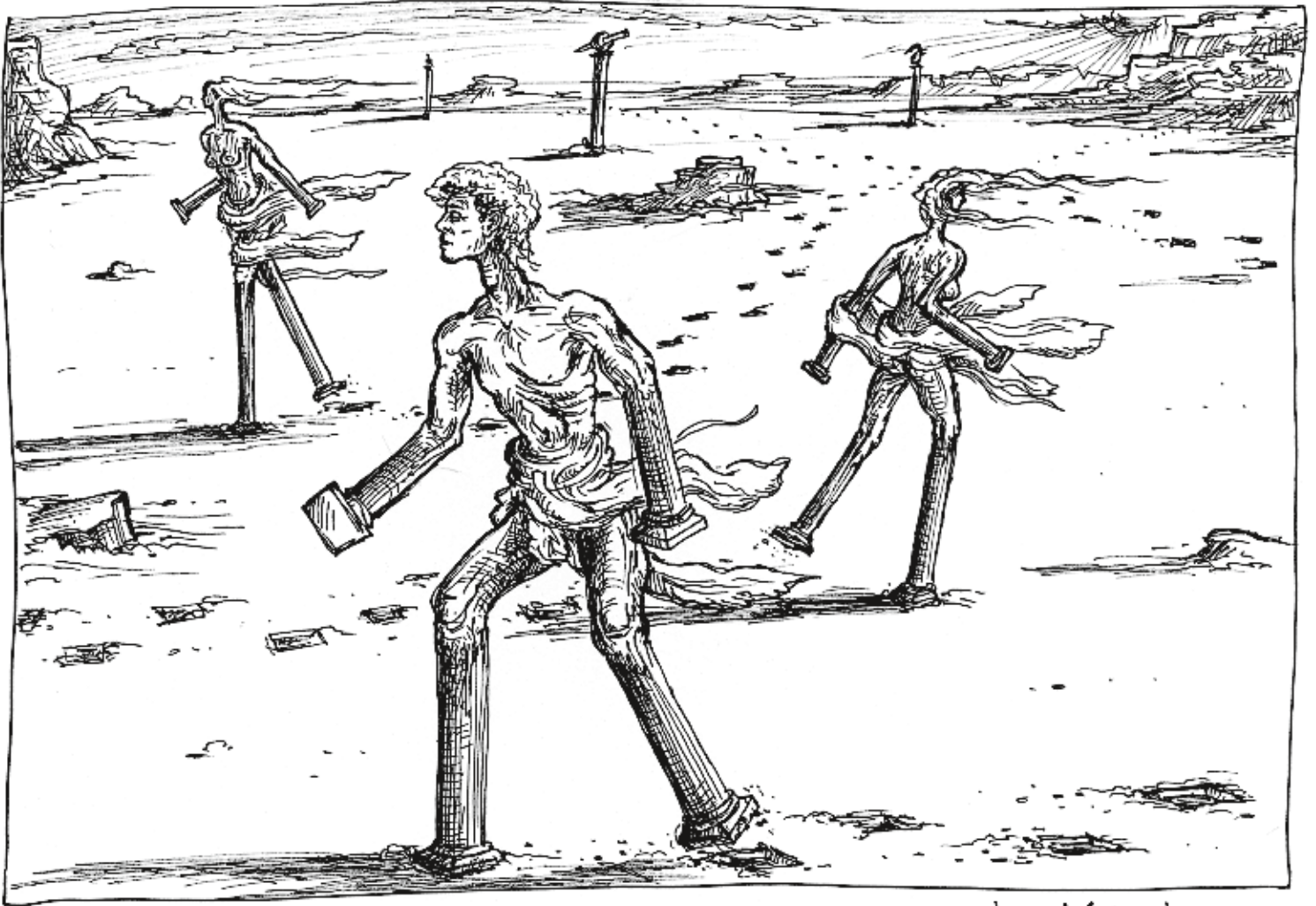
Departement verveling:
Afdeling vervelling.

Het is een oeroude vraag, en één van de belangrijkste: Vast is echt, en hoe kunnen wij dat zeker weten? Wie bepaald wat deel is van deze realiteit (of vast)?

Men zoekt naar de afwijking of de afzondering, de 'montres'. Er is niet één waarheid, alles is mogelijk. Zij, de 'patafryca, bieden oplossingen aan, maar geen waarheid of feiten (kree verruillende dingen!). Zij wil geen loofschap verspreiden, zij wil niet corrigeren of verbeteren.

Departement verveling: 'Gasp- en Gaeswetkunde'.

'Zuichloper'

Zij is de wetenschap van de denkbeeldige oplossingen;

De maan bestaat uit kaas,
 Zwarte gaten zijn een portaal naar een ander universum,
 de mens stamt af van een Britenaards ras,
 de Aarde is hol of plat, of zij bestaat niet eens (de
 werkelijkheid die wij ervaren is een illusie),
 een apparaat om engelen te kunnen waarnemen, ...

Het onmeetbare wordt meetbaar, het onzienbare wordt zichtbaar,
 het overvloedbare kan gevoel worden in duidelijke taal, ...

Ook zaken als religie (en de vele verhalen die moeten verklaren waar alles vandaan
 komt), grenzen, afstanden, tijd & ruimte, etc. zijn denkbeeldige oplossingen.

Alle zaken zijn evenwaardig, ook tegenstrijdigheden,
het overeenigbare kan verenigd worden;

Het leven is een langzaam sterven,
In de grootste wijsheid kan de grootste onzin zitten,
Vrijheid zou yrongenwacht kunnen zijn,
De liefde is een doodstrijd,
en wat zogsogd 'goed' voor ons is een vel aan
medelig voor ons kunnen zijn, ...

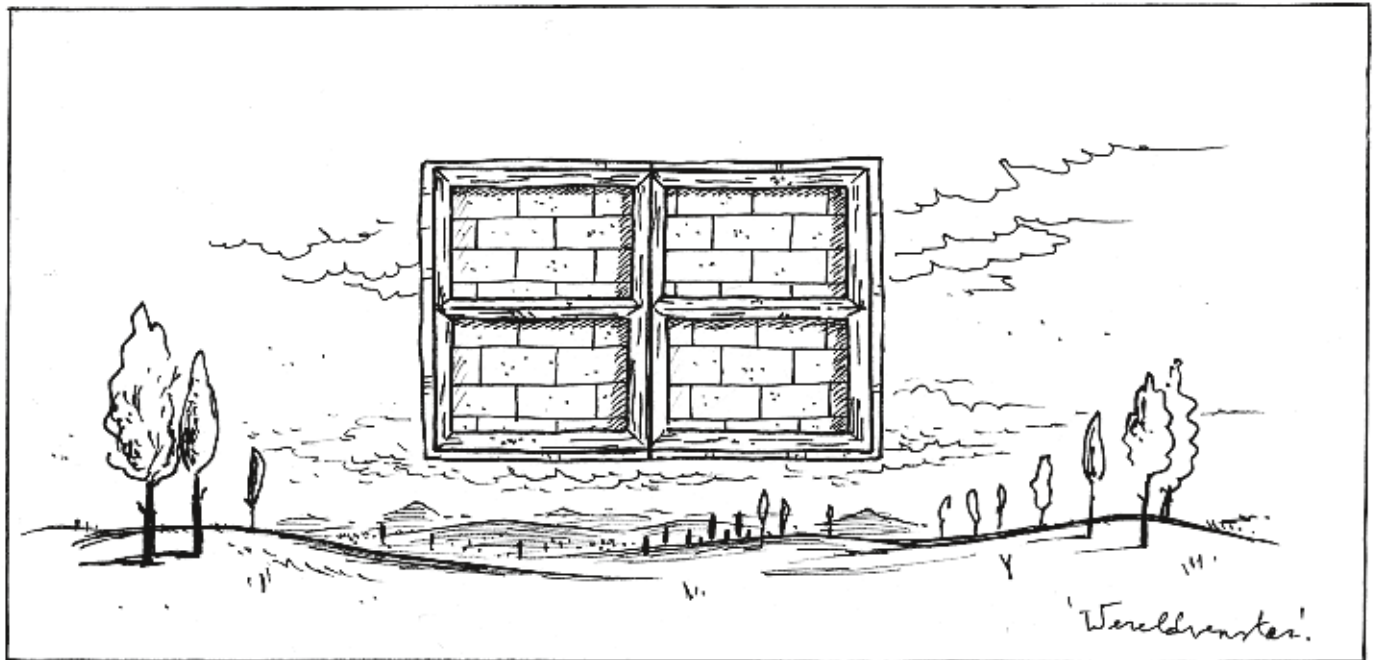

Zij is een spelse wetenschap;

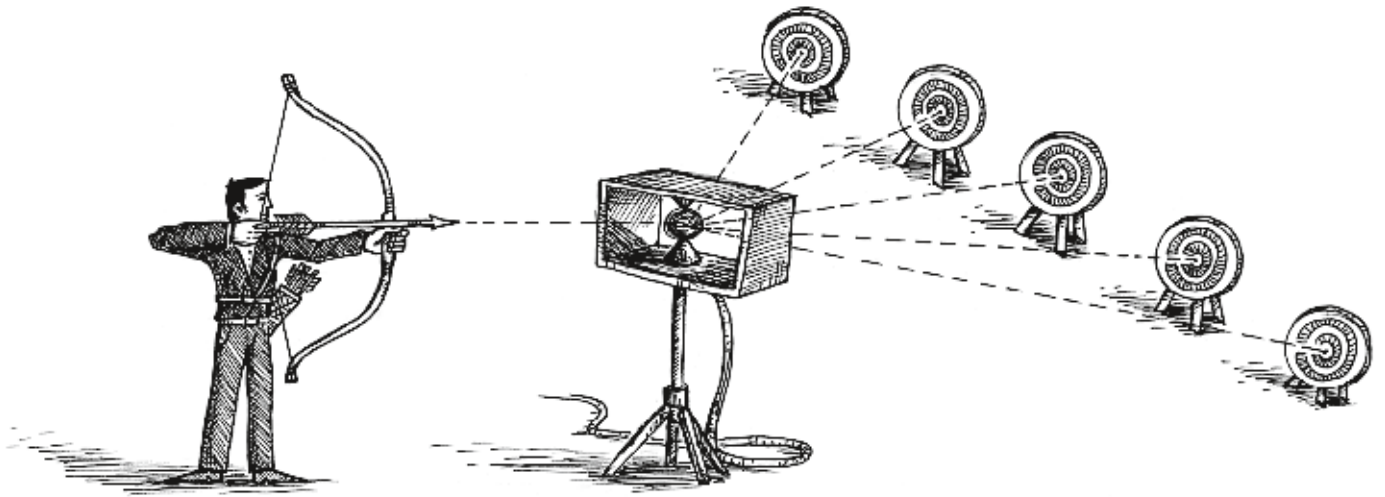
Zij is een spel, zonder spelregels,
ieder kan haar opvatten zoals men wil, daar een eigen
interpretatie aan geven, ieder staat vrij om daar van
te maken wat men wil.

Men ontwikkeld absurde, maar doordachte stellingen.
het is een grap, als men dat wil, maar men neemt ze ernstig.
Wil men eerder zeggen "Kijk naar dit leven, en wat dan wel
zogezegd rationaal is, is dat niet absurd?" Want er is een dunne
scheidinglijn tussen rede & onzin, en rede & humor. Waarom
zouden we het ene als redelijk en ernstig moeten aanzien, en het
andere niet? Men zou dezelfde blik moeten werpen op alle zaken,
als zijde patafyrische fenomenen.

Is alles niet gewoosig... verzonnen?

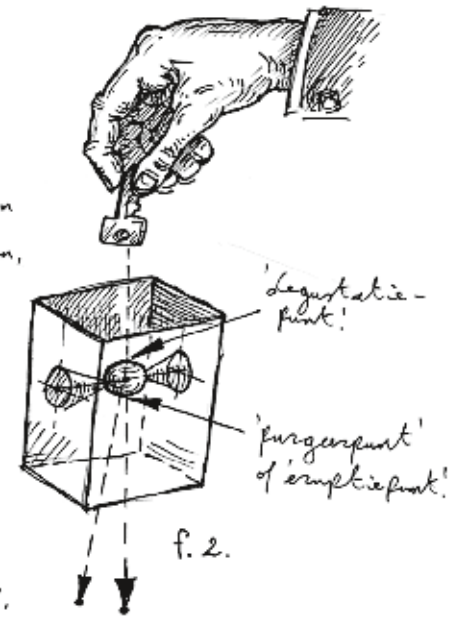
En wat te denken van de wetenschappen zelf, niet te vergeten een petafysisch fenomeen, die een alleenrecht lijkt verworven te hebben als het er op aankomt om deze werkelijkheid te begrijpen? Voor zover er maar één werkelijkheid is... Daar komen theorieën uit voort als: het water bevriest sneller dan een zeldzame hoeveelheid water die op kamertemperatuur is, het leven hier op Aarde zou wel eens van Mars kunnen komen, hoe een elektron zich gedraagt rond een atoomkern (want zij draaien niet in regelmatige cirkeltjes!), etc. En het doet zich maar al te vaak voor, doorheen de geschiedenis, dat algemeen aanvaarde ideeën grondig fout bleken te zijn, zo waren er tijden dat men dacht dat de Zon rond de Aarde draaide en dat zij niet veel groter was dan de Aarde zelf. Men vond fossielen van dezelfde soort op verschillende continenten, tussen Amerika en Zuid-Amerika En Europa en Afrika. Men dacht dit op te lossen met 'landbruggen': tussen Amerika en Europa zou een lange strook land gelegen hebben, en meerdere van deze 'bruggen', zodat de dieren, ten tijde van de dinosauriers, de Atlantische oceanen konden oversteken. Later zakten deze stukken land weg in de oceanen, zo dacht men, en continentenverschuiving werd afgedaan als belachelijk. De wetenschappen kunnen alleen maar groeien, richting een vast aantal vaststaande feiten, tot niet wil afschieten dat men ooit eens zegt "Het is niet wat we dachten, we zaken er grondig naast". Misschien komt men ooit te weten dat zwarte gaten dan toch niet bestaan? Toekomstvoorspellingen zitten er altijd grondig naast, niet enkel voor doemdenkers en utopisten. Zo dacht men dat we in deze tijd allemaal vliegende auto's zouden hebben, dat we op Mars zouden wonen of dat we steden onder water zouden maken bouwen, ook vandaag stellen veldenkende mensen ideeën voor die enkel tot de science-fiction kunnen behoren. De scheidingsoptijn tussen feit en fictie is dun; zaken die men vroeger als fantasieën pratte hebben we vandaag al (inclusief vliegende auto's, enkel voor wie er het geld voor heeft), maar dan toch niet meteen wat men verwachtte. Mensen zijn kortetermijndenkers, maar ontwikkelingen gaan kraag. De fictie van vandaag zouden de feiten van morgen kunnen zijn, misschien leggen we ooit contact met buitenaarders, of reizen we door de tijd?

De duplicatiemachine van de heer Doctor Stratto.

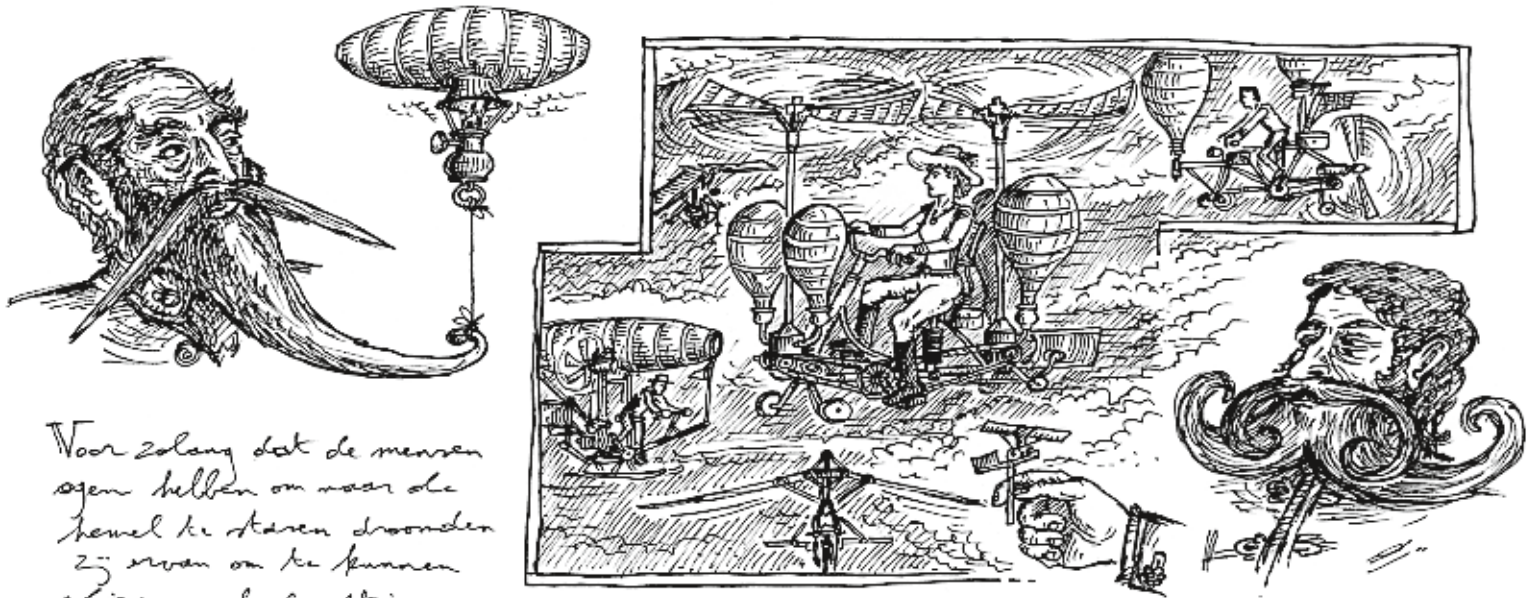
Rond 1932 zou de heer Stratto een machine hebben uitgevonden die eenvoudige materialen, dus bestaande uit een paar elementen, zou kunnen dupliceren; van boven laat men een voorwerp invallen, een stuk glas, een stukje steenkool, of hier rechts; een sleutel, en daar vallen tweemaal hetzelfde object uit dit apparaat. Zij heeft hierbij een deelfunctie van 2, of 'f. 2'. De uitvinding van doctor Stratto lijkt niet meer te zijn dan een houten doos, open aan twee kanten, in het midden is een stuk metaal, een bol uit zuiver tin, vastgeklemt tussen twee kegels.

Zij werkt als volgt: Zoals u weet bestaat materie hoofdzakelijk, dan niet helemaal, uit energie, als u een stuk hout breekt dan wil dat zeggen dat u energie toevoegt die groter is dan de energie van de deeltjes die zij benutten als de 'lijm' om samengepakt te blijven, aldus: roeg energie toe, zoals vanite dat ook doet, en de atomaire deeltjes ontbinden zich. Een plasmastraal wordt afgeschoten, door de kegels, een enorme hoeveelheid energie bindt zich met de materie, de tin is vloeibaar geworden, maar zij valt niet zomaar naar beneden; twee krachten werken hier elkaar tegen; één in de kern van het metaal die wil expanderen door de opbouwende druk, en de andere, een zwaartekrachtsveld door de opbouwende massa die de lichte kant naar binnen toe duwt (zo ook elke hitte die ontsnappen wil: de doos zelf blijft aangenaam koel). Men laat een sleutel (of wat dan ook) in het vloeibare metaal vallen, de deeltjes van dit voorwerp ontbinden zich en mengen zich met de rest. Al schieten zij door elkaar, en is het een grote chaos, zij 'weten' wel hoe zij zich moeten schikken om een een massieve, vaste, bol tin te worden, deze materie heeft zijn eigen 'denkgrid', en een tweede komt daarbij, dat van de sleutel. Zoals wij weten is in de krachtenwereld 1 en 2 niet 2, maar 1 is 2, en 3, en 4, ... Nieuwe elementen kunnen zich vormen, als men daar maar genoeg energie aan toevoegt. Doordat de materie streeft naar een 'status quo' moet deze energie roeg, zij moet uitgespuurd worden, deze wordt omgezet in 2 nieuwe 'denkvlakken', aldus 2 nieuwe, compleet identieke sleutels. De heer Stratto stelde enkel zijn f.1. duplicatiemachine aan het publiek voor, met het idee dat als er een dergelijke machine zou zijn die zonder veel moeite materialen kon dupliceren het de rijken enkel rijker zou maken en de werkende klasse enkel armer. Voor het publiek was het een grap, zij werd nooit in gebruik genomen.

Als u de kwantummechanica kan vertoelen wat u wel eet zijn.

En wat te denken van de vele geloofsovertuigingen die deze wereld rijk is, het enorme aantal aan verhalen? Wie daar met een rationele geest naar kijkt ziet enkel contradicties, en maakt er niets van. Voor een room Christenen is het idee dat het Heelal in 6 dagen geschapen is niet zo zeer een feit als dat de Aarde om de Zon draait. Deze zogezegde 'Heilige geschriften' mag men niet in twijfel trekken, want dat zou gelijk staan aan de Goden in twijfel trekken. Maar wat is er zo exclusief aan dat ene verhaal dat niet gedeeld wordt door alle andere verhalen, zoals mythes en legendes, sterven de geschiedenis? Een God (of wat dan ook) kan zo nietig lijken tussen miljoenen anderen. Religie en Wetenschap zijn zeker verenigbaar, zo zijn er ook gelovige wetenschappers (of gelovigen die graag aan wetenschap doen) die heel rationeel kunnen nadenken over bepaalde zaken, maar op een andere manier naar andere zaken kijken. Er zijn verschillende stromingen binnen een bepaalde stroming, want eenduidigheid is moeilijk te vinden, zo zijn er oude-Aarde-creatonisten die kunnen denken dat deze planeet miljoenen jaren oud is, en jonge-Aarde-creatonisten die de theorie volgen dat zij niet ouder is dan 6000 jaar, met 2000 jaar meer of minder, enzoverder.

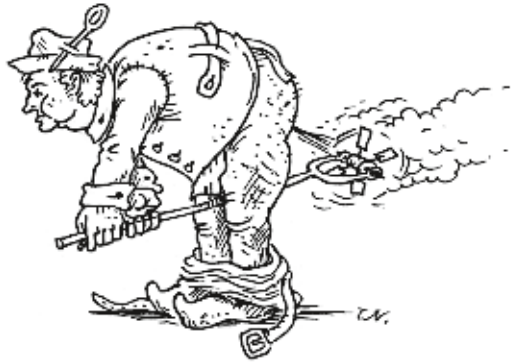

Voor zolang dat de mensen ogen hebben om naar de hemel te staren droonden zij ervan om te kunnen vliegen, als de ultieme wijheid. Als onze verre voorouders in de bomen bleven zitten, en maar lang genoeg met hun armen zwaaiden, generatie na generatie, dan hadden wij nu vleugels en zou vliegen de normaalste zaak van de wereld zijn. Maar onze verre voorouders verkenen de grond, en nu hangen wij met onze veten vast aan de aarde, enkel met ons hoofd lopen we nog door de wolken.

En wat te denken van de eindeloze stroom aan absurditeiten die wij dagelijks naar ons hoofd geslingerd krijgen, zoals reclame en het nieuws ons voorschotelde?

Drink en smee. Alsof Vera, Kurkuma en Bach-bloemen zoveel u wilt! Die auto is exact wat u nodig hebt en zal u gelukkiger maken! In het Midden-Oosten wordt een oorlog, het is met andere woorden nog nooit zo slecht gegaan met de wereld! ...

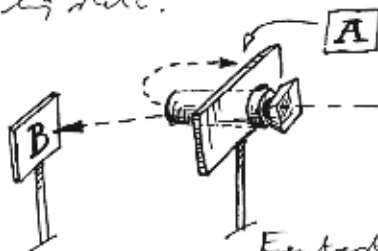
Het is niet altijd de bedoeling om grappen te maken, of om iets in het belachelijke te knikken, ook humor kan een serieuze zaak zijn. Waarom lachen wij?

We denken graag verstandig te zijn, maar waanzin is er ook in overvloed, het typeert ons het meest, wij mensen?

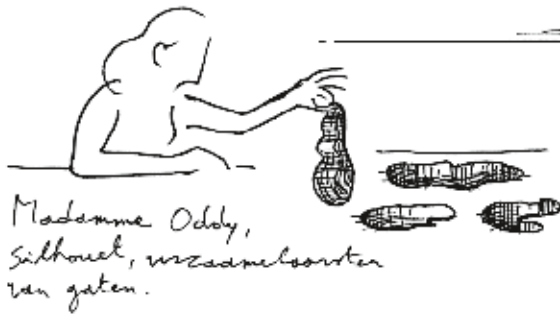
Een ongezonde gezangenis (waar men niet uit wil).

Wat is dat 'abnurd'? Is het leven, dat een drama is, een spel, een theater, ... al wat de mensen verzinnen of doen ... niet abnurd? Wie daar met een rationele geest naar kijkt ziet dat daar maar weinig logica in zit. In het mytten, waar wij nu in verstricken, ja, zelfs gezongen zitten, het beste voor ons? Een oeroude vraag van de mens is het waarom en het doel van het bestaan (voor een antwoord moet - maar naar de film 'The meaning of life' van Monty Python kijken), u kijkt gewoon te volgen wat iedereen doet, voor allen om geld draait (wat een verwerpelijke uitvinding! Maar men kan niet zonder). Het leven, waar niets dat we niet kunnen berakten, lijkt een zoektocht naar genot, rust, voldoening, ... En als men het goed speelt kan men genoeg krijgen van het leuke wat het leven te bieden heeft: slapen, eten en de liefde bedrijven, voor velen komt hierbij nog een vierde; een geestelijke bereiding, zoals het kijken naar kunst, alsook luisteren naar muziek, u bezighouden met uw werk of hobby, ... Voor anderen is dit zingen en dansen, gebeden of zeggen, de Goden eren, wat een mens kan ook veel voldoening vinden in het contact leggen met het hogere, het spirituele. Hierbij komt nog het wat mensen die plezier vinden in lijden en verwerping, wat een mens kan genot vinden in datgene wat slecht voor hem en voor ander is. Wat houdt het zijn dan in? Of is dat een vraag die voortkomt uit het ego? Want al dat leeft, leeft graag (een vraag die filantropen lang heeft beziggehouden in de doodsdriest). Deze woorden kunnen enkel voortkomen uit een enorme naïviteit, ik ben nog te jong van geest, voor al wat ik ook zeg, spontaan geschreven; zie en maak ik niet enkel (over) mezelf? Bovendien, of es kan het men toch pratken, is 'Pata een wetenschap van de menselijke geest of psyche, geen psychoanalyse, maar eerder een kerspeling of de idiotie van het bestaan. Of lijkt zij toch een surrealistisch kantje te hebben? Wat u ook verzinnen kan, het verteld u meer over uzelf dan over iets anders. 'Pata is eerder een zienwijze, een manier om naar de dingen te kijken. Waarom zijn de zaken waar wij ons diegelijks mee bezighouden zo vanzelfsprekend, of zijn ze zo gevonden? Het Aardse bestaan gaat verder, en niemand die er zich vragen bij stelt.

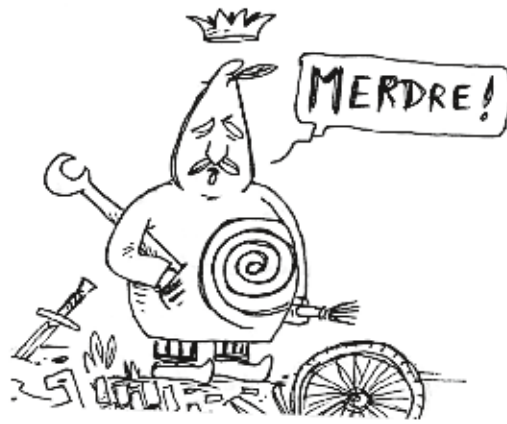

Een kartel om, onder andere, achter haak te kunnen kijken.

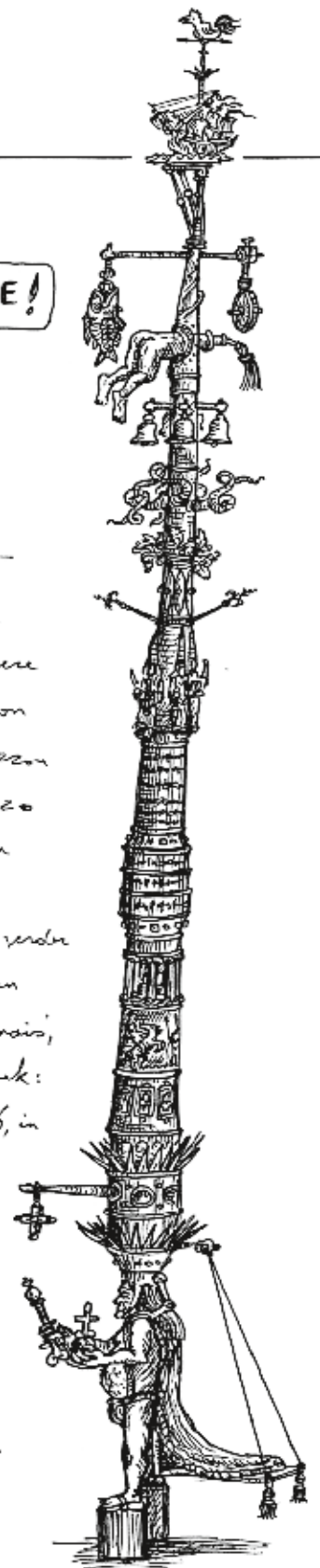
Madame Odly,
Silhouet, verzamelaar
van gaten.

De 'Patafysica' - Herkomst

Het begon met het begin, rond 1880, op een middelbare school in Rennes (Fr.). De jongens stelden hun natuurkundeleerkracht, een zekere Hébert (die nogal ongeschikt leek voor de job), vragen die hij niet kon beantwoorden, eerder dan kongeren dat hij het antwoord niet wist versen hij zelf maar iets dat retanschoppelijk leek. De leerlingen vonden dit zo spantend in dat zij hiervoor de kern 'patafysica' verzonnen. Een van deze jongens was Alfred Jarry (1873-1907), die zo uitgroeide tot een charismatisch en excentriek figuur en de ideeën over de 'Patafysica' verder zal uitwerken. Samen met enkele vrienden schreef hij een komedie, in ruse vorm, waarin hun leerkracht 'Hébe' de hoofdrol speelde ('Les Polonais', 1888). Later zou Jarry het stuk herschrijven tot zijn bekendste komedie: Ubu Roi ('Koning Ubu'). Het stuk werd voor het eerst opgevoerd in 1896, in het Théâtre de l'ocuvre, en veroorzaakte veel ophef, zeker omdat men nog nooit zoiets gezien had. In het stuk is het hoofdpersonage Ubu (afgeleid van 'Hébe') een domme, agressieve bruta die raven met zijn gestoorde echtgenote de koning van Polen van de kroon wil beroven. Hij roept 'Merdre!' (als woordspeling op 'merde', ruchtigkerij dus) en andere vervenningen tijdens het hele stuk door. Gehoord onopast, zeker voor die tijd, desalniettemin werd het nog vele malen heropgevoerd, tot vandaag. Ubu was het symbool voor het groteske, al dat vervroegen is in deze Wereld, anarchie, een aanslag op de burgerij. Op zijn dikke pen prijkt de spiraal, hetgeen dat het symbool van de 'Patafysica' zal worden.

Men zal 'Pata' zien, maakt vele andere zaken, als hetgeen dat de gestrigde waarden wil overwerpen. Jarry zal naast Ubu Roi nog andere komedie-scenario's en verhalen blijven schrijven. Hij was iemand die opviel door zijn ongewone levens- en denkwijze, hij hield van fietsen, drinken, en rondschieten met zijn revolver. Toen een dame hem uitroepde dat hij wel een van

Sinter Aubyrey met
kroon met hoge
kroon met laarrop
de allegorieën met
'Het raadsel van Sinter',
2maier van de
grote fallas, alleen-
heerser over het rijk
'Zonder Naam' (1.2 x 0.97 cm).

haar kinderen kon raken zij hij, zoals gewoonlijk met monotone stem, "Ah ma-da-me, dan maken we toch gewoon nieuwe?"

Jarry volgde les bij filosoof Henri Bergson, waar hij zijn ideeën over de 'pataphysica' verder zal lijnrekenen. Later zou Jarry dit uitwerken in zijn meest bekende boek: 'Fastes et opinions du docteur Faustroll, pataphysicien, roman méo-scientifique', in het Nederlands vertaald als: 'Roemruchte deden en opvattingen van doctor Faustroll, pataphysicus, neoretenschappelijke roman', of kortweg: 'Dr. Faustroll'. Het boek werd vertaald rond 1898, maar werd pas uitgegeven in 1911.

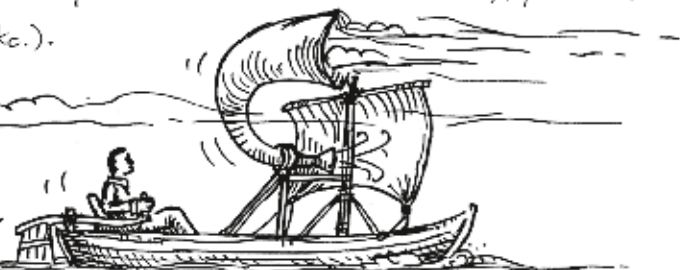
(A. Jarry)

In het verhaal reist doctor Faustroll, een hoogstmerkwuurde geleerde met groene snor en een gele huid, van Parijs naar Parijs in zijn skiff, die een zeef is, samen met de barbaan Bosse-de-Nage en de leeuwvander farmaphle. Samen bezoeken ze een aantal vreemde 'eilanden', in een wereld die is opgebouwd uit symbolen en woordspelingen. Jarry verwijkt naar de wetenschappelijke en technische ontwikkelingen, de (franse) literatuur en de kunsten van zijn tijd, met verwijzingen naar zijn vrienden en vijanden. De teksten zijn deels gebaseerd op de werken van zijn favoriete auteurs, en zij valt maar moeilijk te doorgronden zonder een uitgebreid notenapparaat.

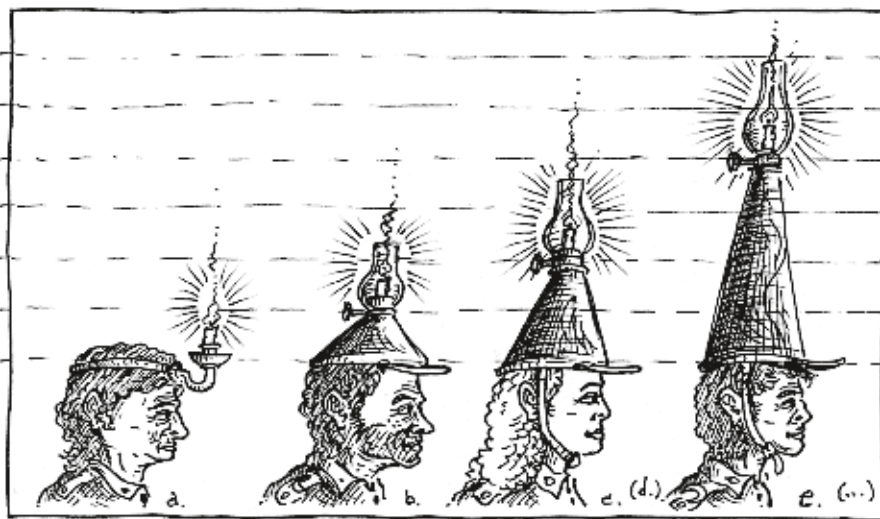
Het werk was een inspiratiebron voor het surrealisme, Dada, futurisme, absurdisme en Oulipo. Een explosie van nieuwe kunststromingen deed zich voor, vele strijders brochten hun wereldversanderende ideeën naar voren. Over de hele planeet konden velen zich nog bezig met het bestuderen van de 'pataphysica', te beginnen met het Collège de 'Pataphysique' (Fr., opgericht in 1948), en later de Nederlandse tak van het College; de Batafysica of de Nederlandse Academie voor 'pataphysica' (de NAP, ontstaan uit de NIP, 2005), volgens pataphysische termen noemt men Nederland Batavia, de inwoners zijn Bataven. Men houdt aan een strenge (horizontale) hiërarchie, met statuten, titels, orders en onderorders, afdelingen en onderscheidingen. Men komt samen om theorieën en ideeën te bespreken en men geeft een tijdschrift uit. Lidmaatschap staat open voor dieren (en mensen), planten, gesteenten, kristallen, mineralen en fossielen (etc.).

Niets zo fictief als grenzen, om het hierloven letterlijk te nemen (is het nog mogelijk iets origineels te verzinnen, of is dat niet meteen de bedoeling?).

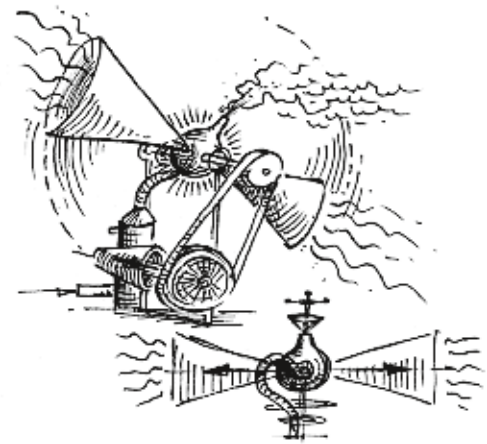

a. Lonten, b. Vonken, c. Vlammen,
d. Vlamdragers, e. Kandelarsen,
f. Torens, en g. Lichtkoren.

{ De verschillende statuten of oorden der
Koren-dragers, geheel vanloven maakt 'Het Grote Licht',
die de kroonluchter draagt.

Etymologie

Jarry verzon de kern zelf, of minstens de herkomst van het woord, misschien op basis van 'lâton à physique', of; de kok (pal of phallus) van de wetenschap. Zij heeft Griekse wortels en wil zeggen 'bij of naast de fysica'. Het volgende kan ook; 'pas ka physique', letterlijk: 'niet je uiterlijk', of datgene dat voorbij het fysieke ligt. Als men het ruim opvat zou het woord verwant kunnen zijn aan 'patate physique': de 'aardappelwetenschap' of 'met het uiterlijk van een aardappel' (met andere woorden; vormloos). Andere mogelijkheden: 'patanger' of 'ploeteren', pâte en pâté of 'deug', paté of partij, aldus 'de lichamelijke bij'. 'Pâtée' is diervoor, 'patelin' is een gat of een doop, 'pâteux' wil zeggen papperig en patte is poed, aldus 'de poed van de wetenschap'. Het volgende kan ook: 'apathie (of apathique) physique', kan verwijzen naar 'overschilligheid', of 'de overschillige fysica', alsook 'épatant physique'; 'de verbluffende wetenschap' of 'een verbluffend uiterlijk', en; 'épaté physique', wat zeggen wil 'verbluffend' of 'platgedrukt'. In het Latijn klinkt dit al. 'phanta fysica'; 'de imaginaire wetenschap', of 'de wetenschap der illusies'.

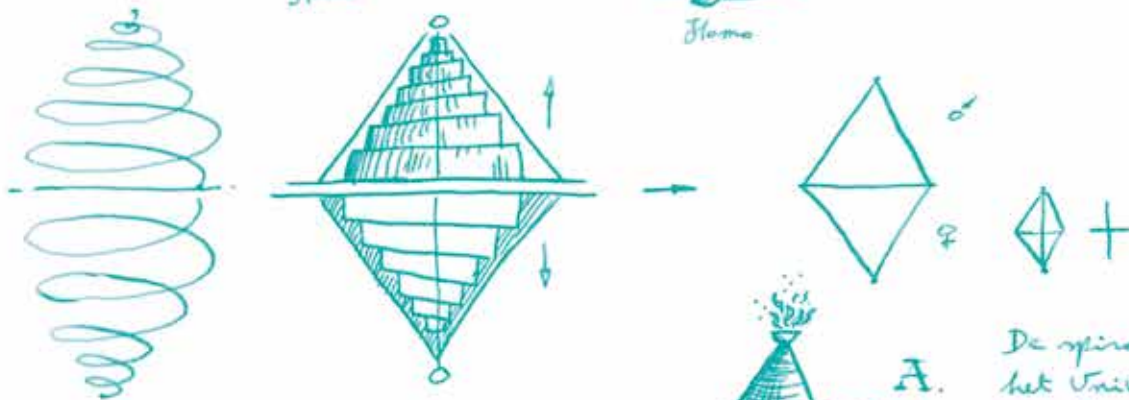
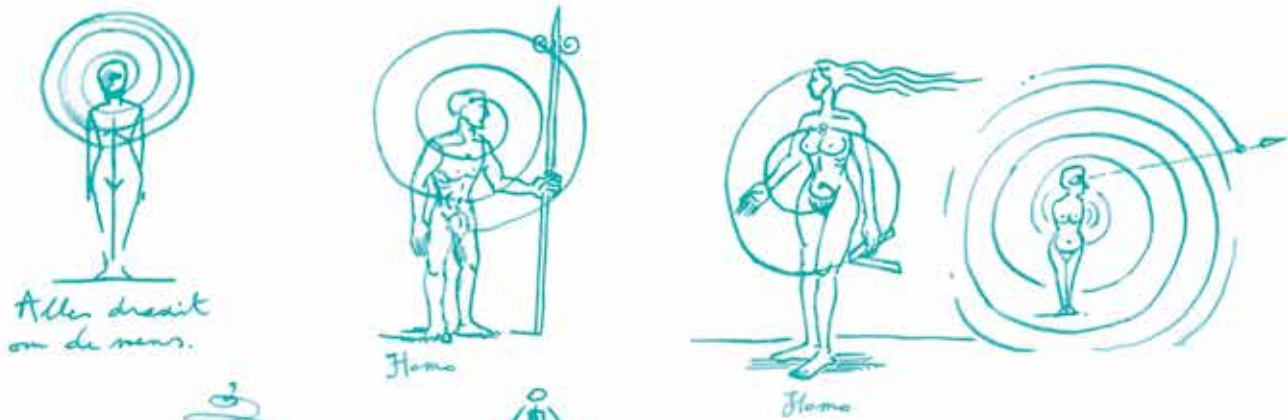
Panta (ΠΑΝΤΑ) wil in het Grieks zeggen 'alles', 'altijd', en 'eenwig' (glosbe.com).

Een voor de hand liggende woordspeling

In Faustball geeft Jarry aan dat 'Patafysica' geschreven moet worden met een apostrof ('apostroef'), om een voor de hand liggende woordspeling te vermijden. Een apostrof komt hier aan dat er een letter is weggevallen, dit zou kunnen wijzen op 'épaté' (of 'épaté'). Men zou ook kunnen lezen 'l'appât à physique' ('het lichamelijke aas'). Apostrof/apostroef is hier ook verwant aan 'apostrophen'; hoor of brutaal. Apparâtre wil zeggen 'zichtbaar of duidelijk worden', en apparat verwijst naar 'procht en praal'.

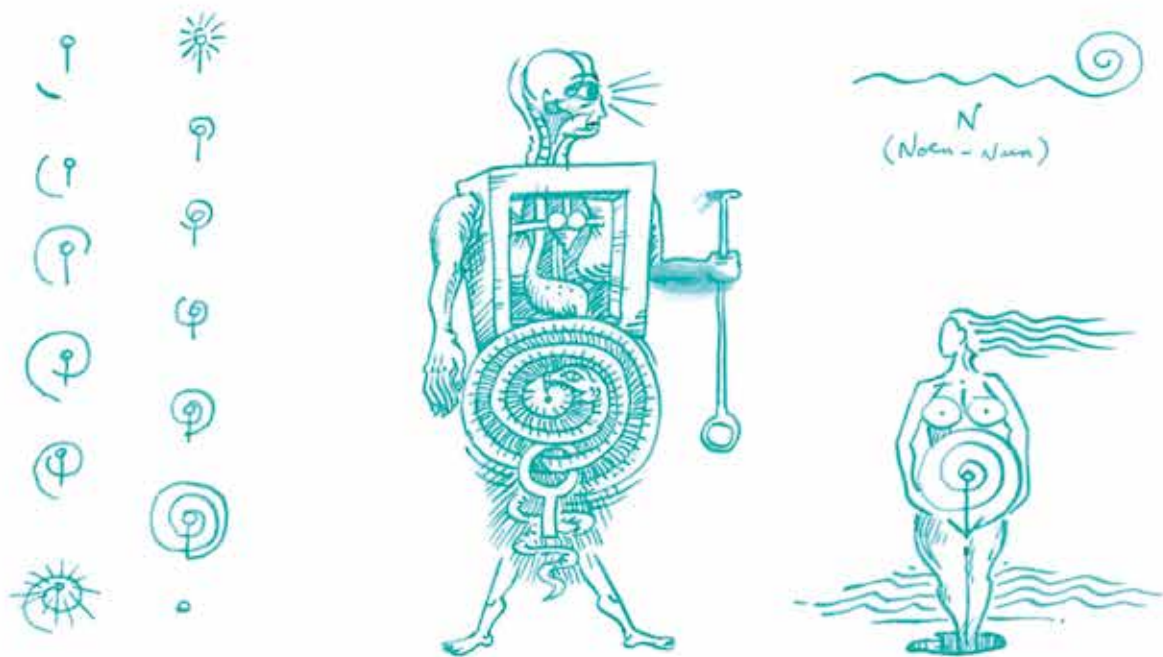
'Patafysica — 'PATA.

De Gidouille

De spiraal die het Universum omvat (Dr. Faustroll, Boek 7.).

De Gidouille, of spiraal, rechtsdraaiend, levenssymbool, wiel dat voort stuopt met draaien, zoals alles in het universum draait; de Aarde en de maan rond de Aarde, de planeten rond de Zon, de Zon in het melkwegstelsel, en mogelijk draait het hele universum. En ook op de allerkleinste schaal: elektronen rond een atoomkern, etc. Jerry noemt het universum (de mens?) 'hetgeen dat de itzondering op zichzelf vormt'. Zij draait twee kanten op, de spiraal; van buiten naar binnen tot of van het middelpunt (singulariteit) naar buiten toe, zij begint of eindigt nergens. Zij gaat niet in een rechte lijn naar haar doel af, maar het pad is gebogen, zodat men steeds langs dezelfde punten gaat, zoals de mens, doorheen de tijd, steeds langs dezelfde punten gaat. Zij gaat twee kanten op: als een piramide die men beklimt, maar het boogje toe, of als een put waarin men afdalt, zij kan beiden zijn. Zij zou een tunnel kunnen zijn waar men door gaat, naar het punt of de oneindigheid, toe. Zij is dus ook een itzondering op zichzelf. Zet men de 2 piramides of kegels tegen elkaar (zie boven) dan krijgt men in het midden de -, waar de schepping begonnen is, naar boven toe heeft men de omvorming met het vuur (en de lucht), naar beneden toe heeft men de omvorming met de aarde (en het water). Zo symboliseren zij het leven en de dood, die niet 2 aparte zaken zijn, zoals vele andere, maar één zijn.

De opdraal prijkt op de link van USB, vooral volgens het Katholieke geloof is de link het teken van de driften. De link is het teken van de mens die naar goet en bevrediging verlangt, zij stelt de onuitlabare honger voor, een monster dat zich niet beheers kan. Zij kan hierbij gehappeld worden van de slang, alsof zij zich oprollt, zij is 'verloekt' en moet op haar/zijn link door de eerde knipen (Genesis 3:14). In het Christendom staat de slang gelijk aan het kwaad, alsook in andere verhalen staat zij symbool voor de overhaas die bedroeven moet worden. In andere culturen staat zij voor vernieuwing, transformatie, leven En dood, vruchtbaarheid en seksuele energie. De mens is een seksueel wezen, dat goet nastreeft, al vanaf zeer jonge leeftijd, want de honger stillen, op welke manier dan ook, is bevredigend en voor een naar streeft. De slang vereenzelvigd men vaak met de duivel, Satan ('de tegenstander'), Lucifur ('lichtdrager'), maar ikzelf zou hem/het vereenzelvigen met de mens, positief, noch negatief. Hij, de slang, kan het teken zijn van de menselijke natuur.

De Orde van de grote Gidouille ('langlink', zie ook 'donille (t)') is een orde die door Jerry zelf is bedacht. Voor het verbaajzen van deze onderscheiding moet men voor een aantal voorwaarden voldoen en vandaag nog wordt zij itygreipt onder patalyfici.

